

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.136/2014/4.szám

A Kúria a dr. Oláh Tamás ügyvéd által képviselt Balogh János felperesnek a dr. Végvári Tamás jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó és Vám Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. november 5. napján kelt 16.K.28.202/2013/17. számú ítélete ellen az alperes által 21. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 16.K.28.202/2013/17. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 20.000 (azaz húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Ügyek Adóigazgatósága Általános Főosztály Folyószámla- és Hátralékkezelési Osztályához /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ kérelmet terjesztett elő, amelyben a 2007. évre felszámított és a számú értesítésben 2008. november 17-ei esedékességgel előírt 13.137 Ft, illetve a 2008. évre felszámított és a számú értesítésben 2009. november 16-ai esedékességgel előírt 37.562 Ft késedelmi pótlék törlését kérte. Előadása szerint nem kapott értesítést, határozatot illetékfizetési kötelezettségről, amelynek hiányában azt teljesíteni sem tudta, így ahhoz kapcsolódóan - késedelme hiányában - terhére a késedelmi pótlék előírása nem jogszerű.

Az elsőfokú hatóság a 2011. június 16. napján kelt , illetve számú határozataival a kérelmet elutasította. Indokolásai szerint a

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kelet-budapesti Adóigazgatóság Eljárási és Illeték Főosztály 5. számú Eljárási és Illeték Osztálya által megküldött tértivevény tanúsága szerint felperes a fizetési kötelezettséget előíró bárkódszámú fizetési meghagyást 2007. július 23-án átvette, azonban a 220.000 Ft illetékfizetési kötelezettségét nem teljesítette. A késedelmi pótlék előírása terhére ezért jogszerű.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2011. szeptember 6. napján kelt számú határozatával az elsőfokú határozatokat helybenhagyta. Indokolása szerint a postai szolgáltatások ellátásáról és minőségi követelményeiről szóló 79/2004.(IV.19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 19.§-ában foglaltak értelmében a postai szolgáltató a hivatalos iratot helyettes átvevő részére is kézbesítheti, amelyből következően a szabálytalan kézbesítésre abból, hogy a tértivevényen nem a címzett aláírása szerepel, önmagában nem lehet következtetni, így nincs jelentősége annak a nem bizonyított adózói állításnak, hogy az aláírás nem tőle származik. Az a tény pedig, hogy a tértivevényen nyomtatott név nem, csak aláírás került feltüntetésre, nem elégséges a kézbesítés szabályszerű megtörténtének cáfolatára.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését és alperesnek a késedelmi pótlék törlésére kötelezését kérte. Fenntartotta azon előadását, hogy a tértivevény nem az aláírását tartalmazza, amelyből következően ahhoz joghatás nem fűződik.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Indokolása szerint a Korm.r. értelmében a postai kézbesítéshez fűződő törvényi vélelem az, hogy a posta a hivatalos iratokat a reá vonatkozó szabályok betartásával kézbesíti a címzettnek. E vélelem azonban nem jelenti azt, hogy vele szemben bizonyítást ne lehetne folytatni.

Az elsőfokú bíróság a perben elrendelt szakértői bizonyítás alapján megállapította, hogy felperesnek az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó fizetési meghagyás kézbesítése a tértivevény szerint nem történt meg. Az igazságügyi szakértő azt állapította meg ugyanis, hogy a tértivevény formanyomtatványon az átvevő neve és aláírása (előre gépelt) szöveg alatt kijelölt sorvonalon elhelyezett B. J. aláírás nem a névtulajdonostól származik. A tértivevényen ezt meghaladóan a felperessel közös lakcímen lakó személy aláírása sem volt beazonosítható, és nem szerepelt rajta helyettes átvevőnek történő kézbesítésre utaló adat. A felperes bizonyította tehát, hogy a tértivevény szabályszerű kézbesítést nem igazolt.

Az új eljárást az elsőfokú hatóságnak akként kell lefolytatnia, hogy az értékelt tértivevény nem igazolja a felperes illetékfizetési kötelezettségét tartalmazó fizetési meghagyás kézbesítését.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 339/A.§-át, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 50.§ /1/ bekezdését, és az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 97.§ /4/ bekezdését. Álláspontja szerint egyrészt indokolatlanul került sor szakértő kirendelésére, másrészt a szakvélemény alapján nem lehetett volna arra a megállapításra jutni, hogy a meg nem fizetett illeték utáni késedelmi pótlékot nem jogszerűen írta elő. Annak kivizsgálása ugyanis, hogy a postai kézbesítő meggyőződött-e a küldeménynek az arra jogosult részére való kézbesítéséről, nem képezhetette a per tárgyát, e körülmények feltárása nem a felperes és az alperes közötti adójogviszonyt érinti, hanem a felperes és a postai szolgáltató közötti polgári jogviszonyra vonatkozik.

A felperes ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 5.§ /1/ bekezdése alapján - amennyiben az Art. másként nem rendelkezik - a Ket. előírásait kell alkalmazni. A Ket. 78.§-ában foglaltak szerint a határozatot közölni kell az ügyféllel. A hatóság a döntést írásbeli kapcsolattartás esetén hivatalos iratként vagy írásbelinek minősülő elektronikus úton kézbesíti. A döntés közlésének napja az a nap, amelyen azt írásban vagy szóban közölték.

E jogszabályokra vonatkozóan a Legfelsőbb Bíróság az számú elvi határozatában kifejtette, hogy „határozathoz csak akkor fűződik joghatás, ha arról az érintett, a kötelezett - szabályszerűen - értesül. A határozatot ugyanis a hatóság nem saját magának, hanem a vele alá-, fölérendeltségi közigazgatási jogviszonyban álló ügyfél javára vagy terhére hozza meg, az ügyfél számára állapít meg jogot, ír elő kötelezettséget, ró ki szankciót. Az ügyfél tekintetében egy nem közölt, tehát egy nem ismert határozat - még abban az esetben is, ha azon szerepel a kiadmányozásra jogosult aláírása, a pecsét, és postázásra vár - nem válthat és nem is vált ki joghatást. Emiatt írja elő egyébként a Ket. 78.§-a - mégpedig kógens (kötelező) szabályként - a hatósági döntés (határozat illetve végzés) közlését.”.

A felperes azért kezdeményezett közigazgatási eljárást (Ket. 29.§ /1/ bekezdés: „A hatósági eljárás az ügyfél kérelmére vagy

hivatalból indul meg."), mert állította, hogy az a határozat, amelyben foglalt kötelezettség nem teljesítése miatt a terhére a hatóság késedelmi pótlékot írt elő, a részére közlésre nem került. Kérelmének elutasítása miatt jogorvoslati jogát gyakorolva (Art. 143.§ /1/ bekezdés) kérte a határozatok bíróság általi felülvizsgálatát.

A perben a felperes azt tette, ami a Pp. 3.§ /3/ bekezdésében („A jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a feleket terheli.”) és a Pp. 164.§ /1/ bekezdésében („A per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.”) előírtan a kötelezettsége: bizonyítani kívánta és a lefolytatott szakértői bizonyítási eljárás eredményeként bizonyította is, hogy a késedelmi pótlék előírásának alapjául szolgáló határozatot - a tértivevény szerint - sem ő, sem a fia nem vette át.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 163.§ /1/ bekezdése alapján helytállóan adott helyt a felperes bizonyítási indítványának („A bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el.”), és a Pp. 177.§ /1/ bekezdése helyes alkalmazásával tény- és szakkérdésben szakértői bizonyítást rendelt el. Az aggálytalan szakvéleményre jogszerűen alapította döntését.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében nem is vitatta a szakvéleményben foglaltakat, azon hivatkozása pedig, hogy a szakértői bizonyítás elrendelése indokolatlan volt, figyelemmel arra, hogy ez a bizonyítás alapozta meg a keresetet és eredményezte annak jogszerű teljesítését, nem megalapozott.

Az alperes által hivatkozott jogszabályhely, a Korm.r. 27.§ /2/ bekezdése ténylegesen azt tartalmazza, hogy a téves kézbesítést - vita esetén - annak kell bizonyítania, aki a kézbesítés téves voltára hivatkozik, azonban mivel közigazgatási eljárásban megtörtént kézbesítés volt vitatott, azt elsődlegesen közigazgatási eljárásban kellett volna tisztázni. A Ket. szabályozza is az eljárás felfüggesztését (32.§), a kérelem áttételét.

Az elsőfokú bíróság sem a Ket.-nek - a felülvizsgálati kérelemben megsértett jogszabályként megjelölt - a hatóság tényállás tisztázási kötelezettségét szabályozó 50.§ /1/ bekezdését, sem az Art.-nek szintén a hatóság tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségéről rendelkező 97.§ /4/ bekezdését, de a Pp.-nek a bíróság részére a közigazgatási határozatnak a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján való vizsgálatát előíró 339/A.§-át nem sértette meg azzal, hogy jogszerűen elrendelt bizonyítási eljárást követően, a kereseti kérelem keretei között (Pp. 213.§) döntött a petitumról.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes

felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

*A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati
eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezés a
költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet
14.§-án alapul.*

Budapest, 2015. március 19.

***Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó
bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk.bíró***

A kiadmány hitelével:

tisztviselő